

Ledningsført vand - eftergivelse af vandafgift ved vandspild

Dokumentets dato 16 jan 2002

Dato for udgivelse 17 jan 2002 10:43

SKM-nummer SKM2002.22.TSS

Myndighed Told- og Skattestyrelsen

Sagsnummer 99/01-356-95

Dokument type Meddelelse

Overordnede emner Afgift

Emneord Vandafgift, eftergivelse, vandspild

Resumé Told- og Skattestyrelsen har udsendt meddelelse om eftergivelse af vandafgift ved vandspild forårsaget af brud på skjulte vandinstallationer i ejendomme til boligformål, vedrørende bl.a. hvad der menes med ejendomme til boligformål, beregning af mindstekravet ved ejendomme med flere boligenheder og forholdsmæssig nedsættelse af mindstekravet. Efter styrelsens opfattelse betragtes helårs-, fritids- og sommerboliger som ejendomme til boligformål. Det er desuden styrelsens opfattelse, at i ejendomme med flere boligenheder, hvor der ikke sker måling af vandforbrug i den enkelte boligenhed, skal mindstegrænsen opgøres som den samlede ejendoms årlige normalforbrug, tillagt 300 m³ for hver boligenhed. Endeligt er det styrelsens opfattelse, at der som hovedregel skal anvendes et mindstekrav på forbrugerens årlige normalforbrug vedrørende den private bolig tillagt 300 m³,

når der normalt sker afregning med vandværket en gang om året. Det er endvidere styrelsens opfattelse, at der alene sker undtagelse til hovedregelen, i de tilfælde, hvor der normalt sker afregning med vandværket flere gange om året fx. halvårligt, eller ved fra- og tilflytning. Der kan således ikke ske en afkortning af mindstekravet selvom vandspildet opdages inden den normale afregningsperiode på et år, og derved kan henføres til en kortere bestemt periode.

Reference(r)

Vandafgiftsloven § 25

Punktafgiftsvejledningen oktober 2001 (elektronisk) [G.5](#)

Der har overfor styrelsen været rejst spørgsmål om eftergivelse af vandafgift ved vandspild forårsaget af brud på skjulte vandinstallationer i ejendomme til boligformål, bl.a. vedrørende ejendomme med flere boligenheder og forholdsmæssig nedsættelse af mindstekravet. På den baggrund har styrelsen fundet anledning til at udsende en meddelelse om styrelsens opfattelse af disse spørgsmål.

Lovgrundlag mv.

Vandafgiftslovens § 25, stk. 2 har følgende ordlyd:

"Stk 2. De statslige told- og skattemyndigheder kan over for virksomheder, der er registreret efter § 4, stk. 1, eftergive den del af afgiften, der vedrører vandspild forårsaget af brud på skjulte vandinstallationer i ejendomme til boligformål. Eftergivelse kan ske, når vandspildet kan dokumenteres henregnet til ejendommen på en sådan måde, at den registrerede virksomhed kan opkræve vederlag for vandspildet hos forbrugeren.

Eftergivelsen sker efter reglerne i stk. 3-7."

Vandafgiftslovens § 25, stk. 4 og 5 har følgende ordlyd:

"Stk 4. De statslige told- og skattemyndigheder kan kun eftergive afgiften i samme omfang, som den registrerede virksomhed afstår fra opkrævning af afgiften og fra opkrævning af vandprisen over for forbrugeren. Den registrerede virksomhed udsteder en kreditnota til forbrugeren på det eftergivne beløb inklusive vandafgift. Endvidere kan de statslige told- og skattemyndigheder kun eftergive afgiften i samme omfang, som forbrugeren eftergiver afgiften og prisen for vandet over for lejere i ejendommen, når disse lejere i henhold til en lejeaftale betaler for vandforbruget.

Stk 5. Eftergivelse gives ikke for den del af kravet, som er mindre end forbrugerens årlige normalforbrug vedrørende den private bolig tillagt 300 m³. Hvis forbrugerens normale afregningsperiode er mindre end et år, nedsættes mindstekravet forholdsmæssigt."

Af de almindelige lovbemærkninger til vandafgiftslovens § 25, stk. 2 til 7 (L158 fremsat i Folketinget 1. februar 2001), vedr. de provenumæssige konsekvenser fremgår følgende:

"Med dette forslag gives eftergivelse for afgift af ledningsført vand i forbindelse med vandspild. Eftergivelsen dækker kun den del af vandspildet, der ligger udover husstandens normalforbrug med et tillæg på 300 m³."

Af bemærkningerne til Vandafgiftslovens § 25, stk. 5 (L158 fremsat i Folketinget 1. februar 2001) fremgår følgende:

"Det foreslås, at der indføres en fast mindstegrænse for hvor stor en del af vandspildet, som kan eftergives. Eftergivelsen foreslås begrænset til det vandspild, der ligger ud over det årlige normalforbrug af vand tillagt 300 m³."

"Hvis betalingskravet vedrører en kortere periode end et år, skal mindstekravet nedsættes forholdsmæssigt. Eksempel: Et brud på en vandinstallation medfører et krav om betaling af i alt 350 m³ vand. På grund af fraflytning vedrører den endelige regning for vandforbruget 3 måneder. Mindstekravet beregnes da som normalforbruget i den pågældende 3 måneders periode tillagt en fjerdedel af 300 m³, svarende til 75 m³."

Af Punktafgiftsvejledningen oktober 2001 (elektronisk) G.5 fremgår følgende:

"Som en boligenhed anses kun lokaler, der er registreret som sådan i BBR-registeret. Afgiftspligten påhviler ejeren af boligenheden. Det betyder, at ejeren skal betale afgift af vand, der bruges i enhver privat eller erhvervs-mæssigt benyttet boligenhed. Ethvert ejerforhold/lejemål med eget køkken betragtes som en afgiftspligtig enhed. En boligenhed kan derfor omfatte flere boligenheder efter lov om afgift af ledningsført vand."

Styrelsens opfattelse

1. Ejendomme til boligformål

Det er styrelsens opfattelse at med ejendomme til boligformål menes helårs-, fritids- og sommerboliger.

2. Ejendomme med flere boligenheder

Der har været tvivl om, hvorledes mindstegrænsen skal opgøres for ejendomme med flere boligenheder, når der har været brud på skjulte vandinstallationer i sådanne ejendomme. I loven anvendes formuleringen "forbrugerens årlige normalforbrug vedrørende den private bolig tillagt 300 m³ ", og i bemærkningerne anvendes udtrykket "husstandens normalforbrug med et tillæg på 300 m³ "

Det fremgår af Punktafgiftsvejledningen, at ethvert ejerforhold/lejemål med eget køkken betragtes som en afgiftspligtig enhed. En boligenhed kan derfor omfatte flere boligenheder efter lov om afgift af ledningsført vand.

Efter styrelsens opfattelse betragtes hver enkelt boligenhed i en ejendom, som en husstand.

Det er derfor styrelsens opfattelse, at i ejendomme med flere lejemål/boligenheder, hvor der ikke sker måling af vandforbrug i den enkelte boligenhed, skal mindstegrænsen opgøres som alle boligenhedernes årlige normalforbrug lagt sammen, altså den samlede ejendoms årlige normalforbrug, tillagt 300 m³ for hver boligenhed.

På den måde sidestilles lejere med ejere, og der gøres ikke forskel på ejendomme, der har en fælles måler og ejendomme, hvor hver enkelt boligenhed har opsat en måler.

3. Forholdsmæssig nedsættelse af mindstekravet

Der har været tvivl om, hvornår der kan være tale om forholdsmæssig nedsættelse af mindstekravet. Mindstekravet er forbrugerens årlige normalforbrug vedrørende den private bolig tillagt 300 m³. Der har især været tvivl om, om mindstekravet kan nedsættes forholdsmæssigt, hvis en forbruger ekstraordinært får en afregning fra vandværket for en kortere periode end den normale afregningsperiode, i tilfælde hvor der har været konstateret ledningsbrud og hvor der dermed er sket vandspild.

I lovens tekst står der, at hvis forbrugerens normale afregningsperiode er mindre end et år, nedsættes mindstekravet forholdsmæssigt.

I bemærkningerne til loven står der, at hvis betalingskravet vedrører en kortere periode end et år, skal mindstekravet nedsættes forholdsmæssigt. I bemærkningerne fremgår desuden et eksempel på, hvornår der kan være tale om forholdsmæssig nedsættelse af mindstegrænsen, og det kan fx være i de situationer, hvor der er sket fra eller tilflytning midt i en afregningsperiode, og afregningsperioden derfor er blevet forkortet i forhold til en normal afregningsperiode.

Det er styrelsens opfattelse, at der som hovedregel skal anvendes et mindstekrav på forbrugerens årlige normalforbrug vedrørende den private bolig tillagt 300 m³, når der normalt sker afregning med vandværket en gang om året. Det er endvidere styrelsens opfattelse, at der alene sker undtagelse til hovedregelen, i de tilfælde, hvor der normalt sker afregning med vandværket flere gange om året fx. halvårligt, eller ved fra- og tilflytning. Der kan således ikke ske en afkortning af mindstekravet selvom vandspildet opdages inden den normale afregningsperiode på et år, og derved kan henføres til en kortere bestemt periode.